

XARXA

Necessitem la teva salvació, Senyor.

Només tu ens pots salvar
de la tristesa i el desencís.
Només tu pots salvar el món
de les seves cegueses i egoïsmes,
de les seves cadenes i misèries.

Vine a salvar-nos, Senyor!
Salva els oprimits que esperen justícia,
els afamats que somien amb el pa,
els captius que freturen de la seva llibertat.

Vine, Senyor,
i obre els ulls que no hi veuen,
redreça el que s'ha torçat,
dóna força als immigrants,
aguanta els qui defalleixen.

Vine, Senyor, i fes de nosaltres
petits col·laboradors en la teva salvació,
fills i filles teus que en cada pobresa
trobin un compromís d'alliberació.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan: Déu envià un home que es deia Joan. Era

un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només adonar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «¿Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies». Li preguntaren: «¿Qui ets, doncs? ¿Elies?» Els diu: «No el sóc». «¿Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No». Li digueren: «Doncs, ¿qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: ¿què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: “Aplaneu el camí del Senyor”, com diu Isaïes». Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «¿Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Pro-

feta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat».

Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava. [Jn 1,6-8. 19-28]

Salm responsorial Lc 1

R/. La meva ànima celebra el meu Déu

La meva ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions / em diran benaurada. **R.**

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. **R.**

Omple de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Enmig del desert

Els grans moviments religiosos han nascut gairebé sempre al desert. Són els homes i les dones del silenci i la soledat els que, en veure la llum, es poden convertir en mestres i guies de la humanitat. Al desert no és possible el que és superflu. En el silenci només se senten les preguntes essencials. A la solitud només sobreviu qui s'alimenta de l'interior.

Al quart evangeli, el Baptista queda reduït a allò essencial. No és el Messies, ni Elies tornat a la vida, ni el Profeta esperat. És «la veu que crida en el desert». No té poder polític, no posseeix cap títol religiós. No parla des del temple o la sinagoga. La veu no neix de l'estratègia política ni dels interessos religiosos. Ve d'allò que sent l'ésser humà quan aprofundeix en el que és essencial.

El pressentiment del Baptista es pot resumir així: «Hi ha alguna cosa més gran, més digna i esperançadora que el que estem vivint. La nostra vida ha de canviar de soca-rel». No n'hi ha prou de freqüentar la sinagoga dissabte rere dissabte, no serveix de res llegir rutinàriament els textos sagrats, és inútil oferir regularment els sacrificis prescrits per la Llei. No dóna vida qualsevol religió. Cal obrir-se al Misteri del Déu viu.

A la societat de l'abundància i del progrés s'està fent cada cop més difícil escoltar una veu que vingui del desert. El que se sent és la publicitat del que és superflu, la divulgació del que és trivial, la xerrameca de polítics presoners de la seva estratègia, i fins i tot discursos religiosos interessats.

Algú podria pensar que ja no és possible conèixer testimonis que ens parlin des del silenci i la veritat de Déu. No és així. Enmig del desert de la vida moderna podem trobar-nos amb persones que irradien saviesa i dignitat, ja que no viuen del que és superflu. Gent senzilla, entranhablement humana. No pronuncien gaires paraules. És la seva vida la que parla.

Els ens conviden, com el Baptista, a deixar-nos batejar, a «submergir-nos» en una vida diferent, rebre un nou nom, renéixer per no sentir-nos producte d'aquesta societat ni fills de l'ambient, sinó fills i filles estimats de Déu. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

Papa Francesc: «*Evangelització, sí! Proselitisme, no!*»

El papa Francesc insisteix molt a diferenciar l'evangelització del proselitisme. Aquests dies ho ha tornat a repetir. Per això creiem important deixar ben clara la distinció.

L'evangelització és la proposta de l'Evangeli, és a dir, de la bona nova de Jesucrist, a totes les persones, sense distinció. És una invitació a la conversió, a la vida nova en Crist. L'evangelització es basa en el testimoni de vida, en l'amor i la misericòrdia, i en el respecte a la llibertat de cada persona.

El proselitisme, en canvi, és una forma de convertir a les persones a una determinada religió o ideologia, utilitzant mètodes que poden ser coercitius o manipuladors. El proselitisme sovint es basa en la promesa de beneficis materials o socials, o en la amenaça de represàlies.

La principal diferència entre l'evangelització i el proselitisme és que l'evangelització es basa en el respecte a la llibertat de la persona, mentre que el proselitisme sovint la vulnera. L'evangelització és una invitació a la conversió, mentre que el proselitisme és una forma de coacció.

En el seu pontificat, el papa Francesc ha insistit molt en la diferència entre evangelització i proselitisme. En l'homilia de la missa d'inauguració del seu pontificat, el 19 de març de 2013, va dir: «*L'Església no creix per proselitisme, sinó per atracció, per la força de l'amor de Crist que es transmet a través de la vida i el testimoni dels seus membres.*»

En la seva exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, de 2013, el papa Francesc en torna a parlar: «*L'Església no és una ONG, ni una organització de proselitisme. La seva missió és ser un símbol i un instrument de l'amor de Déu per tots els homes.*»

A continuació, presentem alguns elements que permeten diferenciar evangelització de proselitisme:

—**L'objectiu:** L'**evangelització** té com a objectiu compartir la bona notícia de l'Evangeli, mentre que el **proselitisme** té com a objectiu aconseguir que algú s'adhereixi a una determinada religió.

—**El mètode:** L'**evangelització** es basa en el testimoni de vida i en el diàleg, mentre que el **proselitisme** pot utilitzar pressions o manipulacions.

—**El respecte:** L'evangelització respecta la llibertat de consciència de la persona, mentre que el proselitisme pot vulnerar-la.

En definitiva, **l'evangelització** és una missió d'amor i de respecte que ha de ser realitzada amb delicadesa i sensibilitat.

CALENDARIS 2024: Com cada any, hi ha a disposició el calendari de l'any que ve. Podeu trobar-lo a la **sagristia del Cor de Maria i de Sant Tomàs o bé al despatx parroquial**. El donatiu (6,00€) es destina a ajudar les Missions Claretianes. Pot ser un bon regal de Nadal o de Reis!

Aquesta setmana ...

Diumenge, 17	TERCER DIUMENGE ADVENT- Diumenge "Gaudete" 16-17: SORTIDA DE NADAL- Esplai Estel a Conreria
Dilluns, 18	20.30 Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 19	17.30 Vida Creixent al CM 19.00 loga- Harmonització Vital a ST
Dimecres, 20	9.00- 12.30 L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA:933 44 16 50</i> 20.30 Celebració del perdó al Cor de Maria
Dijous, 21	19.30 Missa a ST 20.00 Celebració del perdó a Sant Tomàs
Dissabte, 23	20.15 Concert de Nadal a Sant Tomàs (acabada la missa de les 19.30) a càrrec de la coral Veus Clares
Diumenge, 24	QUART DIUMENGE D'ADVENT ----- 19.30 MISSA a ST (Missa de Vigília) 20.00 MISSA POLLET a CM 24.00 MISSA DEL GALL a CM: Celebració conjunta CM-ST
Dilluns, 25	NADAL: Horari de misses com diumenge Sant Tomàs: 10.00 (castellà) i 11.30 Cor de Maria: 11.45; 13.00 (castellà) i 20.00

Demà, 18 desembre: «la Mare de Déu de l' Esperança»

Coneguda també com de la Dolça Espera, de l'Expectació o de la O. La invoquen les embarassades o que estan a punt de donar a llum. El sobrenom de «la O» li ve perquè en la pregària de vespres de la litúrgia de les Hores es canten, des del 18 de desembre fins a Nadal, set antífonas, una per cada dia, dedicades a Jesús, que comencen amb l'exclamació «Oh!»: **Oh** saviesa...; **Oh** Senyor...; **Oh** rebrot de Jessè...; **Oh** clau de David...; **Oh** Orient...; **Oh** Rei..., i **Oh** Emmanuel...

Aquestes «antífonas solemnes» –cantades en gregorià– comencen el 18 de desembre, i com que acompanyen el Càntic de Maria, d'aquí que el dia 18 sigui conegut, ja des d'antic, com el dia de « **Mare de Déu de la O** » per la «Oh!» de les antífonas.

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34